

Tien varrelta.

Helsingin Ruusu-Risti-luentojen aiheena on ollut: huhtikuun 22 p:nä *Jeesuksen elämänoppi*, 29 p:nä *Elämän näkemyksiä*, toukokuun 6 p:nä *Teosofisen liikkeen tehtävä ja tarkoitus*, 13 p:nä *T.S:n ohjelmapykälät*.

Helsingin kysymysillat ovat jatkuneet lauantaisin.

Ruusu-Ristin vuosikokous vietetään, kuten on ilmoitettu, helluntaina. Kokoukset alkavat lauantaina 26 p:nä ja jatkuvat tiistai-iltaan 29 p:nä. Maanantaina 28 p:nä on julkinen vuosijuhla Kansallisteatterissa klo 12 päivällä. Jäsenten vastaanottojuhla on lauantai-iltana klo 7. Vuosikokous tärkeine keskusteluineen alkaa sunnuntaina klo 10 a.p. Lastenjuhla on tiistaina klo 6 i.p. Kutsu seikkaperäisine ohjelmineen on lähetetty kaikille jäsenille.

Kesäkurssit pidetään Jyväskylässä heinä–elokuun vaiheviikolla. Vuosikokouksessa päätetään tarkemmin yksityisiseikoista. Koska sivullisetkin, s. o. ei-jäsenet, ovat tervetulleita kesäkurseille, voivat halukkaat ilmoittautua R. R:n johtajalle, os. Pilpala, ennen heinäkuun 15 p:ää. R. R:n johtaja vastaa myös tiedusteluihin.

Turusta kirjoittaa meille A. R.: ”Olemme tehneet huhtikuun ajalla Ruusu-Risti-työtä entiseen tapaan pitäen esitelmänlukuiltoja ja vapaamuurarikokouksia. Jokainen esitelmä on meille kallisarvoinen aarre, jonka iloisella odotuksella avaamme ja joka kerran saamme kokea, että joku uusi välähdys hengen maailmasta on meitä koskettanut. Ja sydämemme lähettää P. E:lle kiitosuhrinsa.

”Hannula on myös huhtikuun aikana ollut vieraanamme. Hän piti esitelmän yleisölle aineesta: Heikkous ja voima. Looshissa hän myös oli mukana ja piti meille mielenkiintoisen esitelmän ottaen lähtökohdaksi erään kuvauksen Pistis Sophiasta. Tämä oli hänen kolmas käyntinsä Turussa tämän työkauden aikana. Me olemme hänelle suuresti kiitolliset näistä käynneistä.”

Jyväskylässä, tuossa Suomemme sydämessä, tehdään voimakasta työtä Ruusu-Risti-aatteiden merkissä. Huhtikuun Ruusu-Ristissä julkaisimme pitkän selonteon sikäläisestä työstä, ja sittenkin jäi mainitsematta eräs tärkeä puoli toiminnasta, nim. lootuskoulu, jonka johtaja Tyyne Jussila on tehnyt suuremmoista työtä. Lapset rakastavat lootuskouluaan ja sen sydämmellisiä opettajia Tyyne Jussilaa ja Tekla Stenbäckä. Nyt on koulu

tältä talvelta loppunut, samoin kuin Jussi Pohjanmiehen järjestämät maanantai-illat.

Suomen Rauhanliiton Helsingin osasto toimeenpani huhtikuun 15 p:nä kevätjuhlan, jossa m.m. Pekka Ervast piti puheen "itsekasvatuksesta käytännöllisenä rauhan työnä."

Henrik Uus in memoriam. "Ken sisäisestä onnen löys' ja rauhan, ken sisäisestä valkeuden löys, hän totisesti läiseks' on tullut ja astuva on rauhaan läiseen," sanoo Bhagavad-Gita. Vaatimattomasti ja kauniisti luetaan erään englantilaisen runoilijan, herkän lyyrikin hautakivessä: Tässä lepää ihminen, jonka nimi on *veteen* kirjoitettu. Hän ei halunnut nimeään kuuluisaksi, hän jätti jälkeensä vain työnsä, tekonsa, ei muuta. Hänen nimensä sai tulla veteen kirjoitetuksi, joutua unhoon, kunhan vain joku hänen kylvämistään siemenistä, jalouden, hyvyden, kaihon, ihmisorakkauden, uhrimielen, tiedon siemenistä jäisi itämään edes jonkun ihmisen ja lähimmäisen sydämeen, niin olisi hän onnellinen. Onnellinen, tyytyväinen, vaikkei hän kumpakaan tavoitellut: teki vain velvollisuutensa ja poistui maailmasta.

Niin poistui myös veljemme Henrik Uus hiljaa, vaatimattomasti, eikä koko kansa, iso väki tiedä, mitä hän oli, mitä siemeniä hän kylvi halukkaiden sydämiin. Mutta ne, joiden sydämen pyhään puutarhaan joku hänen kylvämistään jaloista siemenistä pääsi itämään ja juurtumaan, he siunaavat sitä siementä, sitä kultajyvää ja sen kylväjää. Ja kun siitä siemenestä kerran on varttuva suuri, tuuhea puu, tuuhea kuin sadun elämänpuu, on sen viihtyisään suojaan ja varjoon hyvä monen uupuneen matkamiehen ja etsijän, elämän tarkoituksen ja päämäärän etsijän, levähtää kootakseen taas uusia voimia siihen taisteluun siihen kamppailuun, jonka nimi on *Elämä*. Sinulla oli paljon annettavaa, mutta *ottajia* oli vähän. Ole siunattu, Henrik, rauha sulle, veli Uus!

Rafael Ronimus.

Ken haluaa ottopojan? Meitä on pyydetty ilmoittamaan, että äsken manalle muuttanut Heikki Uus on jättänyt jälkeensä m. m. seitsenvuotiaan pojan, turvattoman orvon, jonka joku armelias perhe olisi tilaisuudessa ottamaan kasvatikseen, jos hyvän työn haluaisi tehdä.

Mystica, joka tähän saakka on sijainnut Heikinkadun 10:ssä ja joka muutama kuukausi sitten avasi haaraosaston Unioninkadun 45:ssä, muuttaa kesäkuun 1 p:stä kokonaan tähän uuteen paikkaan, joten tämän kirjakauppanne ja kustannusliikkeenme osoite on kesäkuusta lähtien Helsinki, Unionink. 45.

Sairasapu ja opas Salve, joka kaksi talvikautta on toiminut Helsingissä Aleksanterink. 19:ssä, voittaen sillä ajalla monta ystävää ja suosijaa, muuttaa kesäkuun 1 p:nä *Vuorikadun 5 B:hen*, jossa pieni koti jälleen toivoo saavansa osakseen samaa luottamusta kuin tähänkin asti. Asemalta tullaan Vuorikadulle joko Kaisaniemen katua tai Hallituskatua pitkin. Viimemainittu katu on mukavampi niille, joille nousu portaita Kaisaniemenkadun puolelta on vaikea.

Nykyinen asema on Pekka Ervastian uuden kirjan nimi. Se on ilmestynyt Mystican kustannuksella ja sen hinta on Smk. 10:–. Se on toinen painos kirjasta “Uskonnosta ja elämästä”, joka ilmestyi v. 1903, mutta se on varmasti uusi useimmille nykyajan lukijoille, sillä ensimmäinen painos myytiin loppuun miltei heti kirjan ilmestyttyä. “Uskonnosta ja elämästä” otettiin nimittäin kirkon puolelta joksikin aikaa takavarikkoon ja tuli siten “kuuluisaksi”, ennenkuin se pääsi yleisön käsiin. Toinen vähän lyhennetty painos sisältää kirjoitukset: Onko uskonto arvoton ja tarpeeton? Nykyinen asema. Vuorisaarna. Tietäjän todistus. Yhteistyön perusta. – On kiintoisaa todeta, että tekijä on nuoruudestaan saakka ollut vakaumukseltaan ruusuristiläinen, s. o. teosofi, jonka huomio on kiintynyt vuorisaarnan eettisiin opetuksiin.

(Ruusu-Risti 1928 Toukokuu N:o 5, s. 183-184)